

get for de nu foreslaaede Ændringer. Saa falder ganske vist hele Lovforslaget bort; men de Herrer har jo vist, at de i Løbet af 2 Dage kan sætte et nyt Lovforslag paa Benene; saa maa de sikkert i Løbet af Paaskeferien kunne lave et fjerde Forslag, som forhaabentlig bliver bedre end de tre, vi nu har faaet præsenteret her i Tinget. Der er vistnok ingen Vanskelighed ved det. Det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) og det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) kan sikkert fabrikere et nyt Paaskeforlig og forhaabentlig et bedre end det, de Herrer nu er naaet til, thi det vil være en kommunal Urimelighed, at en Kommunalbestyrelse skal finde sig i, at Nabokommunens Sogneraad trænger ind paa dens Grund — om det er med uniformerede Mænd, eller det foregaar paa anden Maade, er ligegyldigt — og foretager en Udryddelseskrig mod Raagerne der. Det er ikke kommunalt Selvstyre; det er det modsatte. Jeg sætter mit Haab til Landstinget. Hvis dette Lovforslag gaar op i det andet høje Ting, haaber jeg, at det der maa blive behandlet saaledes, at det enten kommer herved igen i en bedre Form, eller saaledes, at vi aldrig mere ser eller hører noget til det. (*Alfred Christensen*: Det er en nydelig Folketingspolitik).

Ordføreren (Andreasen): Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Aakirkeby (Kofod), at jeg ved ikke, om det er Grundlovsforliget, der giver ham Anledning til at fremkomme med Udtalelser som denne, at han sætter sin Lid til Landstinget. Det er, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (*Alfred Christensen*) sagde i en Afbrydelse, en nydelig Folketingspolitik.

Til det ærede Medlem fra Horsens (*Hans Nielsen*) skal jeg sige, at det overrasker mig i høj Grad, at han som Socialdemokrat kan være forbavset over, at et privat indbragt Lovforslag ikke er ledsaget af Motiver. Han maa kende de Forslag meget daarligt, som Socialdemokraterne Gang paa Gang har indbragt, naar han ikke ved, at vi sjælden har ledsaget dem med udførlige Anmærkninger, og naar han søger Motiver her, hvor det drejer sig om Foranstaltninger til Raagernes Bekæmpelse, maa det virke i høj

Grad overraskende. Han savner Beviser for, at Raagerne gør Skade. Har det ærede Medlem da slet ikke set de Henvendelser, som Landbrugere Gang paa Gang gennem deres Organisationer har rettet til Landbrugsministeriet og til Rigsdagen? Har han ikke hørt, at det Gang paa Gang har været nævnt under denne Sags Behandling her i Tinget, at de vestjydske Landboforeninger ved deres Delegeretmøde sidste Vinter enstemmigt har vedtaget at opfordre Rigsdagen til at vedtage et Lovforslag, der netop i Princippet stemmer med det, som vi Forslagsstillere fra alle Partigrupper i sin Tid fremsatte? Det forekommer mig, at det er det allerbedste Bevis for, at der er Grund til at gennemføre Foranstaltninger af den her omhandlede Natur. Det ærede Medlem nærede Frygt for, at vi ogsaa skulde begynde at give Love om Udryddelse af forskellige andre Dyrearter. Han nævnedes Haren. Men det ærede Medlem ved formodentlig ogsaa med den store zoologiske Viden, han er i Besiddelse af, at Harerne lever ikke i Kolonier saaledes som Raagerne. Endvidere sagde det ærede Medlem, at han havde talt med en Mand fra Sydsjælland, der sagde, at hvis man vedtog dette Lovforslag, vilde man hurtigt blive nødt til som følge deraf at vedtage andre Foranstaltninger. Siden det ærede Medlem har draget private Samtaler frem, skal jeg nævne, at da jeg forleden havde talt ved et politisk Møde, kom en 81-aarig Bornholmer hen og sagde til mig, at det Standpunkt, de bornholmske Rigsdagsmænd indtog til Raagerne, var i høj Grad i Strid med de bornholmske Landmænds Interesser, og han tilføjede: Vil De hilse de to Bornholmere og sige det, naar De kommer ind paa Rigsdagen.

J. H. Jensen: Det ser ud til, at der er en Del Medlemmer, som tager denne Sag lidt fra den gemytlige Side, og det er muligvis af den Grund, at de aldrig har haft Lejlighed til at se, hvilken Skade Raagerne kan gøre. Jeg har derimod set det og kan derfor ikke tage Sagen gemytligt. Der er en meget stor Raagekoloni i min Valgkreds. Saa vidt mig bekendt har den aldrig gjort nogen nævneværdig Skade i den Kommune, hvor den